

उलूप्यानागकन्यायांमणिपूरपतेः सुतायांपुत्रिकाधर्मेणदत्तायांबभ्रुवाहनमसूत अतस्तत्पुत्रः सन्नपिसः पुत्रिकासुतः मातामहसुतइत्यर्थः ॥३२॥
॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ तुरसंज्ञं पुरोहितं कृत्वा ॥ ३७ ॥ भविष्यानाह तस्यपुत्रइतियावत्समाप्ति याज्ञवल्क्यात्क्रियाज्ञानं परं चात्मानं
शौनकात्प्राप्स्यति आस्रज्ञानं च कृपाचार्यादिति द्रष्टव्यम् याज्ञवल्क्यात्त्रयीमधीत्यकृपादस्त्राण्यवाप्येति वैष्णवोक्तेः कचित्तु अस्त्रज्ञानं कृपादि

करेणुमत्यांनकुलो निरमित्रं तथार्जुनः ॥ इरावंतमुलूप्यां वै सुतायांबभ्रुवाहनम् ॥ मणिपूरपतेः सोऽपितत्पुत्रः
पुत्रिकासुतः ॥ ३२ ॥ तवतातः सुभद्रायामभिमन्युरजायत ॥ सर्वातिरथ जिह्वीर उत्तरायां ततो भवान् ॥ ३३ ॥
परिक्षीणेषुकुरुषुद्रौणे ब्रह्मास्त्रतेजसा ॥ त्वंचकृष्णानुभावेन सजीवो मोचितोऽतकात् ॥ ३४ ॥ तवेमेतनयास्ता
तजनमेजयपूर्वकाः ॥ श्रुतसेनो भीमसेन उग्रसेनश्च वीर्यवान् ॥ ३५ ॥ जनमेजयस्त्वां विदित्वा तक्षकान्निध
नंगतम् ॥ सर्पान्वै सर्पयागाग्नौ सहोष्यति रुषाऽन्वितः ॥ ३६ ॥ कावषेयं पुरोधाय तुरंतुरगमेधयाद् ॥ समंतात्पृ
थिवीं सर्वां जित्वा यक्ष्यति चाध्वरैः ॥ ३७ ॥ तस्यपुत्रः शतानीको याज्ञवल्क्यात्रयीं पठन् ॥ अस्त्रज्ञानं क्रियाज्ञा
नं शौनकात्परमेष्यति ॥ ३८ ॥ सहस्रानीकस्तत्पुत्रस्ततश्चैवाश्वमेधकः ॥ असीमकृष्णस्तस्यापि निमिचक्र
स्तुतत्सुतः ॥ ३९ ॥ गजाद्वये हृतेन द्याकौशांब्यां साधुवत्स्यति ॥ उक्तस्ततश्चित्ररथस्तस्मात्कविरथः सुतः
॥ ४० ॥ तस्माच्च वृष्टिमांस्तस्य सुषेणोऽथ महीपतिः ॥ सुनीथस्तस्य भवितानृचक्षुर्यत्सुखीनलः ॥ ४१ ॥ परिप्लु
वः सुतस्तस्मान्मेधावी सुनयात्मजः ॥ नृपं जयस्ततो दूर्वास्ति मिस्तस्माज्जनिष्यति ॥ तिमेर्बृहद्रथस्तस्माच्छ्रुता
नीकः सुदासजः ॥ ४२ ॥ शतानीका दुर्दमनस्तस्यापत्यं बहीनरः ॥ दंडपाणिर्निमिस्तस्य क्षेमको भवितानृपः ॥
॥ ४३ ॥ ब्रह्मक्षत्रस्य वै प्रोक्तो वंशो देवर्षिः सत्कृतः ॥ क्षेमकं प्राप्य राजानं संस्थां प्राप्स्यति वैकलौ ॥ ४४ ॥

त्येवपाठः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ यद्यस्मात्सुखीनलः पुत्रः ॥ ४१ ॥ तस्मात्परिप्लुवात्सुनयः तस्यात्मजो मेधावीत्यर्थः तस्मात्सुदासः ततः श
तानीकइत्यर्थः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥